

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 652/2021-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Najvyššieho súdu slovenskej republiky č. k. 2Tdo/24/2021 z 28. apríla 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa obrátil na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podaním doručeným 16. novembra 2021 a označeným ako „*Žiadosť o opätovné prejednanie mojej sťažnosti voči rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolaní vo veciach nevypočutia svedkov svedčiacich v môj prospech vo veci krivého obvinenia*“, pričom vo vzťahu k svedkom zdôrazňuje, že „*chcem dosiahnuť aby ich vypočuly*“. Napokon žiada „*aj o zmenu právneho zástupcu z dôvodu nedôvery*“. V podaní vypočítava svedkov, ktorých v jeho trestnej veci navrhuje vypočuť, pričom uvádza aj skutočnosti, ku ktorým by označení svedkovia mali byť vypočutí. Odkazuje na svoje podanie zaslané ústavnému súdu 25. mája 2021 (v súvisiacej veci sp. zn. III. ÚS 284/2021).

2. Z ďalšieho obsahu podania vyplýva, že sťažovateľ svoje dovolanie v priebehu dovolacieho konania doplnil, pričom v dôsledku údajného pochybenia prokurátorky mu doplnenie dovolania na najvyššom súde „*neprejednaly*“. Okrem toho sťažovateľ uvádza, že „*obhajkyňa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] prišla za mnou 12.5.2021, aby som jej podpísal splnomocnenie a moja sťažnosť na Najvyššom súde Slovenskej republiky mi bola prejednaná v apríli ma obhajkyňa na Najvyššom*

súde Slovenskej republiky nezastupovala. Tým mi porušila právo na povinnú obhajobu. Preto jej nedôverujem a žiadam o jej zmenu.“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd obsah podania sťažovateľa vyhodnotil [§ 39 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako ústavnú sťažnosť podanú proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označenému v záhlaví tohto uznesenia. Tento záver ústavného súdu vyplýva zo zjavnej súvislosti predmetného podania sťažovateľa s jeho skoršou ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 12. októbra 2020 a smerujúcou proti postupu Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp.zn. 5T/163/2016 z hľadiska rešpektu k jeho základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a k jeho právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedená skoršia ústavná sťažnosť bola uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 284/2021-21 z 30. septembra 2021 odmietnutá.

4. Pri predbežnom prerokovaní skoršej ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 12. októbra 2020 ústavný súd ustálil, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu č. k. 5T/163/2016 z 12. júla 2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 3To/145/2017 z 31. januára 2018 odvolanie sťažovateľa zamietol.

5. Sťažovateľ podal 19. augusta 2019 dovolanie, pričom 29. januára 2020 bolo súdu doručené späťvzatie dovolania. Následne sťažovateľ 26. februára 2020 podal nové dovolanie. Spis nebol zaslaný najvyššiemu súdu z dôvodu, že ustanovená obhajkyňa [REDAKOVANÉ] pre dovolacie konanie (ustanovená 30. novembra 2020) požiadala o predĺženie lehoty na podanie dovolania do 31. januára 2021. Okresný súd opatrením z 30. novembra 2020 predĺžil lehotu na podanie dovolania.

6. Dovolanie sťažovateľa najvyšší súd uznesením č. k. 2Tdo/24/2021 z 28. apríla 2021 odmietol. O tejto skutočnosti sťažovateľ informoval ústavný súd práve podaním z 25. mája 2021, na ktoré aj v aktuálnej ústavnej sťažnosti explicitne odkazuje.

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota

na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014).

9. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia, teda 28. apríla 2021.

10. Na základe uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa podanú 15. novembra 2021 (doručenú 16. novembra 2021) odmietol pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskorenosti.

11. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti by bolo nevhodné odstraňovať nedostatky sťažovateľovho návrhu na začatie konania. Rovnako bolo bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o zmenu jeho obhajkyne v trestnom konaní, čo ani nespadá do právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu